

Susreti studenata novinarstva iz Beograda i Sarajeva

POBEDILI MEDIJE, POLITIČARE I RAZLIKE

Ivana Vukić, studentkinja FPN Beograd i Danial Hadžović, student FPN Sarajevo

Šest studenata Fakulteta političkih nauka (FPN) iz Beograda provelo je četiri dana u glavnom gradu Bosne i Hercegovine družeći se sa svojim kolegama i razmenjujući iskustva. Putevi saradnje otvoreni su pre nekoliko meseci snimanjem dve emisije u kojima su glavni akteri studenti novinarstva koji su prvi put boravili u Sarajevu, odnosno Beogradu, gradeći sopstvena iskustva o gradovima o kojima su do tada znali samo iz priča svojih roditelja i iz medija.

Kada je došla u Sarajevo Vesna Radojević, studentkinja iz Beograda, imala je veliku tremu, jer je, kako kaže, „dete rata“, rođena u vremenu kada se država raspala. Iz tog doba ostale su priče o kojima je bilo teško govoriti, a još teže promeniti ih.

- Uspela sam da se oslobodim pritiska da bih mogla da se družim sa tim mladim ljudima. Oduševila me je njihova jednostavnost, njihov merak. Kod njih je sve: «Ma bona, lako ćemo!». Kad sam se vratila u Beograd danima sam svojim prijateljima pričala o svemu što sam doživela i u njima se javila želja da odu u Sarajevo. Snimajući film želela sam da prikazem Sarajevo sada, ne onakvo kakvo je bilo. Ima mladih ljudi, velikih entuzijasta koji žele da promene nešto. Mi smo uspeli da pobedimo medije; uspeli smo da pobedimo i političare i razlike - prenosi svoja iskustva Vesna.

Zajednički problemi

Za studente Fakulteta političkih nauka u Sarajevu traje implementacija Bolonjskog programa. Profesorka Lejla Turčilo, prodekan za nastavu na FPN Sarajevo, kaže da se čitav sarajevski univerzitet tome prilagođava. Ono što je problem studentima novinarstva u Sarajevu jeste to što moraju sami da traže praksu i volontiranje, jer nemaju nikakav praktičan rad na svom fakultetu. Turčilo dodaje i da je problem što je to teško ostvariti zbog velikog broja studenata. Ipak, smatra da je mnogo stvari moguće rešiti samo ako studenti među sobom konstantno komuniciraju.

- Neophodno je da budete u kontaktu. I to ne samo u vidu nekih događaja i skupova, nego da jedni druge zovete na koncerte, predstave, na sve ono što je normalno u vašim godinama. Ono što vi radite u vašoj praksi pošaljete nama u Sarajevo, da naši studenti vide kako vi radite televizijske priloge, radio-priloge, časopise i da na taj način razmjenjujete iskustva – savjetuje profesorka Turčilo.

Studenti novinarstva na Fakultetu političkih nauka u Beogradu su opterećeni teorijskim predmetima, ocenjuje profesor Rade Veljanovski, te dodaje da se zbog toga ne može puno pažnje posvetiti stručnim novinarskim predmetima. Kao jako bitan faktor studiranja Veljanovski navodi i praktično primenjivanje naučenog.

-Kad sam došao na fakultet, na ispitu su mi studenti predavali sinopsis za ispitni rad na radiju. Rekao sam da tako više ne može da se radi. Svojski sam se potrudio da studenti novinarstva rade praktično, jer je drugačije nemoguće. Studenti nemaju dovoljno

stručnih predmeta, ali moramo da im omogućimo da budu sposobni za rad kad završe fakultet. Zato prave priloge za radio i televiziju, snimaju i montiraju. To je novinarstvo – poručuje profesor iz Beograda Rade Veljanovski.

Ana Novaković je jedna od šest beogradskih studenata i prvi put je u Sarajevu. Kao i veliki broj njenih prijatelja, i ona je slušajući o Sarajevu čula priče o meraku, dobrim ljudima, sevdalinkama, ali je došla „hladne glave“ da sama stvori svoju sliku o šeheru. Oduševljena je Sarajevom, a posebno njegovim ljudima. Uspostavila je jako dobru komunikaciju sa sarajevskim studentima novinarstva i kaže da osim toga što oni imaju volju da se međusobno druže, neophodno je da im neko sa institucionalnog nivoa pomogne da unaprijede međusobnu saradnju.

-Mostovi prošlosti postoje među mladim ljudima koji nisu bili ni svesni te prošlosti. Mislim da će saradnja da se uspostavi ukoliko dobijemo malo podrške starijih kolega sa fakulteta i profesora. Prvi korak je inicijativa nas samih, ali ukoliko bi se češće organizovale posete profesora i studenata beogradskog, odnosno sarajevskog univerziteta, mislim da bi mladi imali više uvida u to kako se radi i kako funkcionišu stvari preko tog „mosta“. Takođe, mediji teba da izveštavaju ne samo o političkim dešavanjima nego i o nekim lepšim stvarima- kaže Ana. Tom stavu se pridružila i Lila Radonjić, direktorka Mreže, koja je producirala emisiju o Sarajevu, a Zoran Udovičić je pomenuo Studio B u Beogradu i NTV Hajat u Sarajevu koji su u svojim udarnim terminima za ovakvu vrstu programa emitovali obe reportaže i na taj način otvorili nove vidike svojim gledaocima.

Lična iskustva najbolja preporuka

Oktobar je mesec početka novih školskih godina, a hodnici Fakulteta političkih nauka u Sarajevu vrve od studenata. Imaju različita mišljenja o tome na koji način bi trebalo uspostaviti komunikaciju među studentima dve zemlje, ali su svi saglasni u tome da bi veoma voleli da borave u Beogradu.

Dijana Đurić, studentkinja treće godine, već je posetila Srbiju, a Beograd je na nju ostavio sjajan utisak.

-Trebaj taj jaz između Beograda i Sarajeva da se prekine. Mediji mnogo utiču na mišljenja, najbolje bi bilo da studenti sami upoznaju jedni druge. I trebalo bi i drugi gradovi da se uključe – smatra Dijana.

Dijanin kolega Adnan Isović, student četvrtre godine, nikada nije bio u Beogradu, ali već zna šta bi mu se dopalo.

- Dobri noćni izlasci! Volio bih da dođem da gledam derbi na Marakani, volim Beograđane. Samo malo više da se radi na nekim ekskurzijama, malo više projekata, jer mladi ljudi žele da se druže, samo što to ovi stariji ne dozvoljavaju. Valjda politika ne dozvoljava da se mi družimo, a mi bismo htjeli, što da ne-kaže Adnan.

Amra Dautović, studentkinja četvrtre godine, smatra da je neophodno da se ostvare dobri kontakti među studentima i da im treba pomoći. Ima predlog:

-Mislim da su studenti Fakulteta političkih nauka u Beogradu kvalitetni i da treba da se radi na saradnji. Fakulteti u Beogradu se trebaju dogovoriti sa fakultetima u Sarajevu.

Studenti dve nekadašnje jugoslovenske republike proveli su četiri dana družeći se i radeći ono što najviše vole i čime će se jednog dana baviti. Svako odlazi na svoju stranu, ali ostaju uspomene, fotografije i ugovorene posete.